

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010793
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010793.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému Q. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 03. októbra 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. januára 2018, sp.zn.3T/152/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. januára 2018, sp.zn.3T/152/2017 bol obžalovaný Q. G. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 5.1.2017 asi o 11,00 hod. v areáli škôlky na T. J. v V. počas cúvania s motorovým vozidlom zn. Opel Astra Wagon, evidenčné číslo V. XXXA., smerom od budovy škôlky, z dôvodu nevenovania sa vedeniu motorového vozidla a vzhľadom na ostatných účastníkov cestnej premávky, ktorí sa tam v tej dobe nachádzali, a nezabezpečenia si tohto cúvania pomocou náležite poučenej osoby, zadnou časťou vozidla narazil do tam nachádzajúceho sa maloletého X. Z., čím porušil ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno c) a § 22 odsek 2, odsek 3 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho došlo k zraneniu maloletého X. Z. - zlomeninu ľavého predkolenia, ktoré ho obmedzovalo v obvyklom spôsobe života osem týždňov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný Q. G. odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 24 mesiacov. Súčasne okresný súd rozhodol, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. sa s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste, čo do neuloženia trestu zákazu činnosti.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ sa jedná o uložený podmienčný trest, tak k tomuto nemá výhrady. Prokurátor nesúhlasí však s tým, že nebol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Prokurátor má za to, že okresný súd nepostupoval v súlade s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., keď obžalovanému neuložil trest zákazu činnosti. Prokurátor poukázal na zákonnú citáciu ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Pokiaľ sa jedná o obžalovaného, tak uviedol, že je pravdou, že obžalovaný urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní,

že nepopiera spáchanie skutku, pre ktorý bola na jeho osobu podaná obžaloba. Na druhej strane uviedol, že pracuje ako živnostník a chodí do práce na týždňovky. Podľa názoru prokurátora argument, ktorý uviedol, že potrebuje vodičský preukaz pri výkone povolania neobstojí, nakoľko pomaly každý stavebný robotník pracuje ako živnostník. Do práce môže obžalovaný cestovať hromadnými dopravnými prostriedkami ako aj iní robotníci. Nie je podmienkou pri jeho povolaní používať motorové vozidlo. Zvlášť treba poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný ako začal cúvať s motorovým vozidlom vedel o tom, že je v týchto priestoroch škôlka, kde sa pohybujú maloleté deti. Sám vo svojej výpovedi uviedol, že pred dopravnou nehodou upozorňoval poškodeného maloletého na skutočnosť, že bude s motorovým vozidlom cúvať. Vzhľadom na túto skutočnosť mal zvýšiť svoju povinnosť, prípadne požiadať nejakú osobu, aby táto osoba dala pozor na deti, ktoré sa tam nachádzali, aby tieto deti mu nepodbehli pod jeho vozidlo počas cúvania. Prokurátor ďalej poukázal aj na to, že sa nejedná o bezúhonného vodiča. Tento bol v roku 2015 postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok preto, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Tento priestupok sa považuje za závažný priestupok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, postoj obžalovaného a jeho správanie sa tesne pred dopravnou nehodou a porušením dopravných predpisov, a to §-u 4 ods. 1 písm. c/ a §- u 22 ods. 2, ods. 3 zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktoré sú považované za hrubé porušenie dôležitej povinnosti došlo k dopravnej nehode, pri ktorej poškodený utrpel ťažké zranenie, ako aj na stúpajúci stav dopravných nehôd, porušení dôležitej povinnosti zo strany vodičov a na generálnu prevenciu, osobu páchatela, dôvody a spôsob spáchania skutku, prokurátor má za to, že samosudkyňa pri ukladaní trestu nepostupovala v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., nakoľko obžalovanému mal byť uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Prokurátor zastáva názor, že o neuložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu by sa u obžalovaného dalo uvažovať v tom prípade, keby sa jednalo o bezúhonnú osobu a nejednalo by sa o porušenie dôležitej povinnosti zo strany obžalovaného. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok, čo do výroku o treste a uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v prvej štvrtine trestnej sadzby.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný písomným podaním zo dňa 16.03.2018. Obžalovaný vo svojom vyjadrení skonštatoval, že s rozsudkom okresného súdu je spokojný. Je si vedomý skutku, ktorého sa dopustil tým, že porušil zákon o cestnej premávke a veľmi ho to mrzí. Trest, ktorý mu okresný súd uložil, považuje obžalovaný za dostatočný. Ako sa v odôvodnení rozsudku uvádza, okresný súd prihliadol aj na to, aby trest nemal nepriaznivý dopad na jeho rodinu, prípadne prácu. Požiadal, aby odvolací súd prihliadol aj na ďalšie okolnosti, za ktorých došlo k ublíženiu na zdraví. Prokurátor neberie vôbec do úvahy to, že nebol porušený len zákon o cestnej premávke jeho osobou, ale aj iný zákon, a to zákon podľa ktorého sa má riadiť zariadenie, ktorému bolo dieťa rodičmi zverené do opatery dňa 05.01.2017. V čase, keď vchádzal do areálu, kde sa bez dozoru pohybovali deti, medzi nimi aj maloletý poškodený, nebola žiadna dospelá osoba. Zariadenie, ktoré je už teraz označené, v tom čase označené nebolo. Po príchode do skladu sa chvíľu zdržal a keď chcel cúvať, stále tam nebola prítomná osoba, ktorá by dohliadala na maloleté deti. Osobne si myslel, že sú to deti z neďalekých bytoviek, rodinných domov, keďže boli prázdniny a myslel si, že sa tam vzájomne hrajú. Ďalej uviedol, že až potom ako došlo k zraneniu maloletého sa objavili dve ženy. Ihneď za neho prebrali starostlivosť o maloletého a jeho posielali preč, že sa o všetko postarajú. Stále, ale nevedel, že sú to práve tie osoby, ktoré mali maloletého na starosti. Ak osoba, ktorá mala dozerať na deti (odbehla na WC) mala si taktiež na ten čas zabezpečiť inú dospelú osobu, aby dohliadla na deti. Predpokladá, že ide o nejaké alternatívne zariadenie voči škôlke. Podľa jeho názoru má preto povinnosti obdobné ako má povinnosti škôlka, teda postarať sa o bezpečnosť a ochranu zvereneho dieťaťa. V tejto súvislosti prokurátor neprejavil žiadnu iniciatívu, aby zistil, či aj zo strany zariadenia nebol porušený zákon. Za bezpečnosť a ochranu zdravia dieťaťa zodpovedajú zamestnanci zariadenia od prevzatia dieťaťa až po jeho odovzdanie rodičovi alebo ním splnomocnenej osobe. Podľa jeho názoru túto povinnosť zanedbali a požiadal odvolací súd, aby pri rozhodovaní o odvolaní prokurátora na túto skutočnosť prihliadol.

K vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu v tejto veci, písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom písomných dôvodov odvolania prokurátora.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 13. apríla 2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 03. októbra 2018, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o treste, pretože takto uložený trest obžalovanému Q. G. okresným súdom je zákonný, primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný Q. G. bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. Obžalovaný Q. G. inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, pričom podľa ustálenej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Trenčíne mal prihliadnuť aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal (viď. uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016 ako i uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016). Na druhej strane správne nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne ďalšie poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti v tejto predmetnej trestnej veci nezistil.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 14 mesiacov, ktorý mu podmiennečne odložil so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval aj v súlade s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák., na základe ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd nad rámec úvah okresného súdu v súvislosti s ukladaním druhu a výmery trestu obžalovanému prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný Q. G. predtým ako mu maloletý poškodený X. Z. podbehol pod jeho osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra Wagon počas cúvania, ho dôrazne upozornil na to, aby maloletý poškodený stál bokom, keďže bude s vozidlom cúvať. Taktiež krajský súd vzhľadom na okolnosti predmetného prípadu má za to, že u obžalovaného Q. G. sa v danej veci nejednalo o hazardné a ani agresívne konanie v oblasti cestnej dopravy. Rovnako krajský súd prihliadol aj na skutočnosť, že maloletý poškodený X. Z. v inkriminovanom čase bol bez dozoru dospeljej zodpovednej osoby.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého obžalovanému mal byť popri treste odňatia slobody, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza prokurátor vo svojom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov odvolací súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste v neprospech obžalovaného na podklade podaného odvolania prokurátora, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.